

І жити зле. І кинути несила...

Станіслав Чернілевський

І жити зле. І кинути несила,
хоч співжиття — неправда й ворохня.
І не тому, що ти кохана й мила,
а через те, що й кинути — брехня.
І як би тупо з болю не вмирав ти
чи не стирав зорею млу в'язку,
проте ніяк знадку криницю правди
не прокопаєш в засипах піску.
Переминають зради й компромати,
повзе іржак і на колючий дріт.
Єдина правда — жити і тримати
терпіння, як Всевишній заповіт.
Життя в злитті безмірне,
та мале.
Ти знаєш все. Але чого ж так зле?